

Kimlik, insana özgü olan belirti, nitelik ve özelliklerle, birinin belirli bir kimse olmasını sağlayan şartların bütünüdür. İnsan, inandığı şeyler uğruna yaşadıkça değer kazanır. Birey olarak toplumda yer almak için de, misyon sahibi olmak şarttır. Çünkü bu, kişinin kimliğini tanımlar ve tamamlar. Öyleyse bizi biz yapan kimliğimiz, neyi düşünüp, neyi değerli saydığımız yani misyonumuz, devamımızdır; hatta devamızı sevdamız yapmamızdır. Peki ya, insanların birer kimlik benimsediği yahut ceplerindekilerle yetindiği günümüzde, ailenin ve toplumun, hatta medyanın merkezi haline gelen kadının, Müslüman kadının kimliği nedir?

Yoluna baş koyduğu davasını anlatan, fikirlerini yansıtan, şerefini, değerini ve farkını ortaya koyan, uğruna nice zorluklara göğüs gerdiği sevdasının temsili, ne olabilir? Aslında, onu gördüğünüzde söylenecek bir şey kalmamış olur, çünkü her şey aşikârdır. Böyle evrensel bir simge, böyle meşhur bir sloganın dünyada emsali yoktur. Evet, Müslüman kadının kimliği, örtüsüdür. Bedir'de bayrak yapılan, şeref sahibi mücahidelerin asırlarca başlarının üstünde taşıdıkları, "Namusum." dedikleri örtü. Çağdaşlaş(maya çalış)tığımız şu dönemde, Müslüman kadının kimliği olan örtü, acaba kaç parçaya bölünmüş, hangi parçaya, kim bilir hangi manalar yüklenmiştir?

Elbette örtünün zaman içinde değişime uğrayan yanı yalnızca rengi ve deseni değildir. Ancak Türkiye'de Postmodernizm'in öncüsü(!) (daha doğrusu kuklası) bazı insanların, muasırlığı, "kıyafeti, örtüyü bedenden uzak tutmak" olarak addetmesi, Müslüman kadının kimliğini çeşitli yollarla asimile etmektedir. Ki bu hal, ne yazık ki çeşitli açılımlar(!) ile entegrasyon perdesi altından yürütülen bir örgütlenmeye dönüşmüştür.

"Esasında örtülen beyin midir,ziynet mi?

Çağımızda kalmayan hüküm müdür, kıymet mi?" sorusu, yine ne yazıktır ki, sorudan ziyade bir dilemma haline gelmiştir.

İşte tam bu noktada davasını

sevdası yapan mücahideler, yani bu kimliğin asıl sahipleri; "Bu kapıdan kol ve kanat kırılmadan geçilmez; Eşten, dosttan, sevgiliden ayrılmadan geçilmez." bilincinin idrakiyle, bu yola hizmet için, hezimet duvarlarını var güçleriyle

yıkarlar, gözlerini karartıp, inkar dağlarını devirirler ve İbrahimi bir edayla, Modernizm kisvesi altındaki tüm putları kırmak için mücadele ederler. “Adı için” yaşarlar, “adı için” bin kere yere düşerler ve tekrar doğrulup yollarına devam ederler.

Çünkü onların asıl arzusu, kimilerinin, adını “benim kalbim temiz”(!) koyarak geçirdikleri dünya hayatı değil, Âlemlerin Rabbi'nin rızasıdır. Rabbimiz, ayet-i kerimede “Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık. Sonra onu, aşağıların aşağısına indirdik. Ancak, iman edip salih ameller işleyenler başka.(Tin:4-6)” Diyerek anlattığı “el-İnsan”a karşı pek merhametli ve onu çok sevendir. O'nun için, O'nun yolunda, O'na doğru bir adım dahi atan kul da, gelecek muameleden ötürü, şüphesiz, iki cihanda sonsuz saadeti bulanlardan olacaktır.

Müslüman kadının kimliğinin muhafızları ise işte kalpleri ve düşünceleri bu doğrultuda olan, ters istikametteki palavralara, nefsin aldatmalarına pabuç bırakmayan, tüm Müslüman kadınlardır. Öyle ki, bu kimliğin sahibi hatta onun bir parçasıdır. Muhakkak ki Allah, kalplerin içindekileri, niyetleri ve aldatıcı nefsin arzuladığı “yalan dünya”ya kanmayıp, nice “Firavunlara” meydan okuyan ve kendi emrine uyan kulunu en iyi bilendir. Gün gelip, devran döndüğünde, oyunlar ve tuzaklar bir bir bozulacaktır. Ve o “kuklalar”, kollarındaki, bacaklarındaki ve beyinlerindeki iplerin farkına varacaklar; hakkı zail edip(!), batılı getirmeyi ilke edinen; o kindar “Firavunlar”, kendi kıyametleri gelip çattığında secdeye kapanmaya çalışacaklar, ancak her şey için çok geç kaldıklarını anlayacaklardır. “O gün, önlerinde yapıp ettiklerini bulup, baktıklarında, ağızlarından çıkan: “Keşke toprak olsaydım!” Olacaktır.(Nebe:40)“

Davası için dünyanın önünde vakarla durabilen Müslüman kadını... Yüreğini nefer, imanını miğfer, örtüsünü sancak edip inkar ordularıyla savaşan... Allah'ı yar edinip; ahretini kâr eden... İşte o, asla yolundan döndürülemez. Odalara çekilip sorgulanmasına, sokaklarda ayıplanmasına(!), önüne engeller konulmasına, asla aldırılmaz. Yüreği aslan gibi,başı dik, alını ak, davasını savunur. O belki Aişe,

belki Fatıma, belki Zehra'dır.ancak bilir ki, mühim olan "adı için yaşamak"tır.